

AGENTSCHAP UITBETALING GROEIPAKKET

Beslissing Geschillencommissie nr. 2023/101 van 8 september 2023

INLEIDENDE SAMENVATTING

Basisbedrag - Leeftijdsbijslag - Sociale toeslag - Provisionele betaling voor student - Terugvordering

Verzoekster tekent beroep aan tegen de beslissing van de uitbetalingsactor waarbij de provisionele betaling van het Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 werden teruggevorderd.

Verwerende partij betaalde van 1 januari 2019 tot en met 31 augustus 2019 het Groeipakket (basisbedrag, leeftijdsbijslag en een sociale toeslag) voor haar zoon (*1999) op grond van het door hem gevolgde (niet hoger) onderwijs tijdens het schooljaar 2018-2019.

Daar hij tijdens het schooljaar 2019-2020 geen onderwijs meer volgde, kon er vanaf 1 september 2019 nog enkel Groeipakket in de hoedanigheid van schoolverlater worden toegekend, in toepassing van de bepalingen van artikel 40 BVR Rechtgevend kind gedurende een periode van maximaal 12 maanden, derhalve van 1 september 2019 tot maximaal 31 augustus 2020.

Bij beslissing van 12 augustus 2020 werd het Groeipakket door verwerende partij van verzoekster teruggevorderd voor de periode van 1 december 2019 tot en met 30 april 2020 daar ... tijdens deze periode telkens meer dan 80 uren per maand was tewerkgesteld. De maximale toekenningsperiode van 12 maanden op 31 augustus 2020 blijft hierbij opgebruikt. Deze toekenningsperiode van 12 maanden kan immers slechts met behoud van een resterende periode worden onderbroken indien er tijdens die onderbreking een recht op Groeipakket in een andere hoedanigheid dan schoolverlater kan worden toegekend.

Gezien ... tijdens het schooljaar 2021-2022 opnieuw (niet hoger) onderwijs volgde dat aan de voorwaarden voldeed, heeft verwerende partij Groeipakket in de hoedanigheid van student toegekend voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 augustus 2022 en voor de maanden september en oktober 2022 het Groeipakket provisioneel toegekend in afwachting van een mogelijke inschrijving in een onderwijsinstelling van het school- of academiejaar 2022-2023. Gezien hij echter vanaf 1 september 2022 geen onderwijs meer volgt; de maximale toekenningsperiode van 12 maanden in de hoedanigheid van schoolverlater reeds was opgebruikt op 31 augustus 2020 en hij evenmin aan nog aan één van de andere voorwaarden van artikel 8, § 2 Groeipakketdecreet voldeed, dient te worden vastgesteld dat er met ingang van 1 september 2022 geen recht op Groeipakket voor ... kan worden toegekend en verzoekster derhalve het provisioneel toegekend Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 ten onrechte heeft ontvangen.

Uit geen enkel element blijkt dat verwerende partij voorafgaandelijk aan voormelde provisionele toekenningen op de hoogte werd gebracht dat ... zijn studies definitief had stopgezet op het einde van het schooljaar 2021-2022, zodat niet blijkt dat er geen provisionele toekenning had mogen gebeuren. Bijgevolg blijkt niet dat de provisionele toekenning van het Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 een fout van verwerende partij zou uitmaken zodat het

voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet¹ geen toepassing kan vinden.

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch ongegrond is in de mate dat er dient te worden vastgesteld dat het Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 voor ten bedrage van in totaal € 425,72 ten onrechte werd toegekend en dat verzoekster daarnaast bij verwerende partij nog een openstaande schuld heeft ten bedrage van € 393,71 ingevolge de terugvorderingsbeslissing van verwerende partij d.d. 12 augustus 2020. De Geschillencommissie bevestigt dan ook de betwiste beslissing van verwerende partij d.d. 4 november 2022 waarbij werd overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor voor de maanden september en oktober 2022 en verzoekster werd verzocht om de totale openstaande schuld ten bedrage van € 819,43 aan verwerende partij te voldoen.

De Geschillencommissie verwijst verzoekster door naar de uitbetalingsactor voor het afzien van terugvordering in het kader van behartenswaardigheid in geval zij meent aan de voorwaarden te voldoen.

¹“Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan.”

////////////////////////////////////

Opgroeien

Opgroeien

Geschillencommissie Groeipakket

Hallepoortlaan 27

1060 BRUSSEL

opgroeien.be

groeipakket.be/geschillencommissie

OPGROEIEN REGIE GESCHILLENCOMMISSIE GROEIPAKKET

BESLISSING

NR. 2023/101

8 september 2023

REPERTORIUMNR. GC/23/A0176

INZAKE :

....., wonende te

- Verzoekster -

TEGEN :

..... uitbetalingsactor, met maatschappelijke zetel te

- Verwerende partij -

1. Over het procedureverloop:

Gelet op het verzoek dat door verzoekster bij de Geschillencommissie¹ werd ingediend per brief d.d. 19 april 2023, door het secretariaat van de Geschillencommissie ontvangen op 20 april 2023, gericht tegen de tweede aanmaning van verwerende partij per aangetekende brief d.d. 17 maart 2023 waarbij verwezen wordt naar de eerdere beslissing van verwerende partij d.d. 4 november 2022;

Gelet op de beslissing van de Geschillencommissie d.d. 23 mei 2023 waarbij aan verzoekster de ontvankelijkheid van het verzoek werd meegedeeld;

Gelet op het feit dat beide partijen behoorlijk in kennis werden gesteld dat zij hun belangen op de zitting van 8 september 2023 kunnen komen verdedigen of zich daarbij door een raadsman of een gemachtigde kunnen laten vertegenwoordigen;

Gelet op het feit dat noch verzoekster noch verwerende partij op de zitting van 8 september 2023 is verschenen of zich heeft laten vertegenwoordigen;

Er werden geen leden van de Geschillencommissie gewraakt.

2. Over de feiten van de zaak:

Verwerende partij betaalde van 1 januari 2019 tot en met 31 augustus 2019 het Groeipakket (basisbedrag, leeftijdsbijslag en een sociale toeslag) voor (°1999) op grond van het door hem gevolgde (niet hoger) onderwijs tijdens het schooljaar 2018-2019.

Daar hij tijdens het schooljaar 2019-2020 geen onderwijs meer volgde, heeft verwerende partij nog gedurende 12 maanden, derhalve van 1 september 2019 tot en met 31 augustus 2020, het Groeipakket voor in zijn hoedanigheid van schoolverlater aan verzoekster toegekend.

Vermits bleek dat vanaf 1 december 2019 maandelijks meer dan 80 uren was tewerkgesteld, heeft verwerende partij bij beslissing d.d. 12 augustus 2020 het onverschuldigde Groeipakket voor voor de periode van 1 december 2019 tot en met 30 april 2020, ten bedrage van in totaal € 1.025,70 van verzoekster teruggevorderd.

Gezien tijdens het schooljaar 2021-2022 opnieuw (niet hoger) onderwijs volgde dat aan de voorwaarden voldeed om recht te hebben op gezinsbijslagen, heeft verwerende partij opnieuw Groeipakket in de hoedanigheid van student toegekend voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 augustus 2022 en voor de maanden september en oktober 2022 het Groeipakket provisioneel toegekend in afwachting van een mogelijke inschrijving in een onderwijsinstelling tijdens het school- of academiejaar 2022-2023.

Gezien uiteindelijk vanaf 1 september 2022 geen onderwijs meer bleek te volgen, is verwerende partij bij beslissing d.d. 4 november 2022 overgegaan tot terugvordering van het voor september en oktober 2022 toegekende Groeipakket ten

¹ Bij de bepalingen van artikel 104, 1^e lid van het Decreet van 27 april 2018 (tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid) werd er bij Kind en Gezin (Opgroeien Regie) een geschillencommissie ingericht. In toepassing van het 2^e lid van voormeld artikel kan er tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen (met uitzondering van de in het 3^e lid bepaalde uitzonderingen), alleen beroep worden ingesteld bij deze geschillencommissie.

bedrage van in totaal € 425,72 en verzocht zij verzoekster om dit bedrag meer de nog openstaande schuld ten bedrage van € 393,71 ingevolge de eerder genomen terugvorderingsbeslissing d.d. 12 augustus 2020, derhalve in totaal € 819,43, aan haar terug te betalen.

3. Standpunt van verzoekster:

In het verzoek d.d. 19 april 2023 heeft verzoekster haar grieven als volgt verwoord:

“Hier schrijf ik een brief, een brief ontvangen dat er 819,43 terug moet geven van groeipakket maar ik kan dat niet in een keer betalen om dat mijn pensioen maar 441,19 heb.

Ik zal graag weten waar voor dit moet teruggeven, heeft naar school van 1 sep 2021 tot juni 23 10 maand en hij kreeg 189,79 per maand en daar om moeten we zo veel terugbetaal, dat versta ik niet goed.”

4. Standpunt verwerende partij:

- Verwerende partij is bij beslissing d.d. 12 augustus 2020 ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van een bedrag van € 1.025,70 waarbij haar werd meegedeeld wat volgt:

“We stelden vast dat je een bedrag van 1025,70 EUR kreeg waar je geen recht op had.

Een schoolverlater heeft gedurende 12 maanden recht op het Groeipakket. Jongeren die tijdens deze periode meer dan 80 uren per maand werken, hebben geen recht op het Groeipakket. Aangezien Gerard vanaf december 2019 meer dan 80 uren per maand werkte, is er geen recht op het Groeipakket. (artikel 8, §2, 3°, Groeipakketdecreet en artikel 4 BVR Rechtgevend kind)

De verjaringstermijn bedraagt drie jaar (art.97 Decreet Groeipakket).

We vragen je 1025,70 euro te storten op rekening (...)

- Bij beslissing d.d. 4 november 2022 heeft verwerende partij eveneens het Groeipakket voor voor de maanden september en oktober 2022 van verzoekster teruggevorderd, waarbij zij in kennis werd gesteld van wat volgt:

“We stelden vast dat je een bedrag van 425,72 euro kreeg waar je geen recht op had. was student tot en met 31/08/2022.

Gezien zijn krediet van 12 maanden als schoolverlater heeft gebruikt van 9/2019 tot en met 8/2020, heeft hij geen recht meer op het Groeipakket vanaf 1/9/2022.

Het Groeipakket over 9/2022 en 10/2022 werd dus ten onrechte toegekend.

Gelieve ons te verwittigen indien opnieuw schoolgaand zou zijn.

De verjaringstermijn bedraagt 3 jaar. (art.97 Decreet Groeipakket)

Rekening houdend met die verjaringstermijn is geen enkele betaling verjaard.

(...)

Wij moeten het onverschuldigde bedrag terugvorderen, namelijk 425,72 euro.

Dit schuldbedrag betreft:

Terugvordering Groeipakket 9/2022 en 10/2022

*Daarnaast stellen wij ook vast dat je nog een openstaand saldo hebt van 393,71 euro. **Rekening houdend met dit bedrag dienen wij een totaal bedrag van 819,42 terug te vorderen.***

*Wij vragen je om voor **20 december 2022** het bedrag van **819,43** euro terug te storten op rekening*
(...)

Heb je het moeilijk om het bedrag in één keer terug te betalen? Contacteer ons, dan kunnen we samen een terugbetalingsplan opstellen.

(...)"

- Bij een eerste aanmaning per brief d.d. 12 januari 2023 heeft verwerende partij aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

"(...)

Met onze brief van 4 november 2022 vroegen wij je om ons 819,43 euro terug te betalen.

We stellen vast dat we dit bedrag nog niet (volledig) hebben ontvangen.

(...)

Stort voor 27 februari 2023 het bedrag van 819,43 euro op de rekening (...)

Heb je het moeilijk om het bedrag in een keer terug te betalen? Contacteer ons, dan kunnen we samen een terugbetalingsplan opstellen.

Als je intussen hebt terugbetaald, mag je deze brief negeren.

Laat ons zeker iets weten als je in een van deze situaties bevindt:

- *in een collectieve schuldenregeling;*
- *in staat van faillissement;*
- *in staat van vereffening;*
- *in een procedure van gerechtelijke reorganisatie.*

(...)"

- Bij een tweede aanmaning per aangetekende brief d.d. 17 maart 2023 werd door verwerende partij aan verzoekster meegedeeld wat volgt:

"(...)

Met onze brieven van 4 november 2022 en 12 januari 2023 vroegen wij je om ons 819,43 euro terug te betalen.

We stellen vast dat we dit bedrag niet (volledig) hebben ontvangen.

(...)

Stort het bedrag van **819,43** euro op de rekening (...)

Als we het saldo niet binnen de 45 dagen ontvangen, dan vordert de Vlaamse Belastingdienst de schuld via een **gerechtsdeurwaarder**. Dat betekent voor jou **extra kosten**.

Heb je het moeilijk om het bedrag in een keer terug te betalen? Contacteer ons, dan kunnen we samen een terugbetalingsplan opstellen.

Als je intussen hebt terugbetaald, mag je deze brief negeren.

Laat ons zeker iets weten als je in een van deze situaties bevindt:

- in een collectieve schuldenregeling;
- in staat van faillissement;
- in staat van vereffening;
- in een procedure van gerechtelijke reorganisatie.

(...)"

- Nadat verwerende partij in kennis werd gesteld van voorliggend verzoek van verzoekster d.d. 19 april 2023 bij de Geschillencommissie Groeipakket, heeft verwerende partij bij brief d.d. 26 mei 2023 aan verzoekster volgende verduidelijking gegeven:

"Wij ontvingen jouw schrijven van 19 april.

Graag leggen wij je uit van waar het ren onrechte van 819,43 euro komt.

Debet 1 (totaalbedrag van 1025,70 euro) dateert van 11/8/2020. presteerde meer dan 80h/maand over de maanden 12/2019 tot en met 4/2020.

Voor deze maanden is er dus geen recht op Groeipakket.

Dit debet werd gedeeltelijk aangezuiverd via inhoudingen aan 10% (op de betalingen van 9/2021 tot en met 9/2022 = 302,03 euro) EN aan 100% op de achterstallige sociale toeslag van 9/2018 tot en met 12/2018 = 329,96 euro).

Er rest nog een openstaande schuld van 393,71 euro.

Debet 2 (totaalbedrag van 452,72 euro) dateert van 3/11/2022. Via de automatische procedure werd na zijn zomervakantie secundair onderwijs vanaf 9/2022 op schoolverlater zonder tewerkstelling gezet.

Helaas had zijn krediet van 12 maanden al opgebruikt (periode 9/2019 tot en met 8/2020).

Hij heeft dus geen enkele hoedanigheid vanaf 9/2022. Er werd dus een debet opgemaakt voor 9/2020 en 10/2022.

Op heden rest een totaal saldo van 919,43 euro.

Weet dat je ons steeds kan verzoeken om een afbetalingsplan indien je in de onmogelijkheid bent de storting in 1 keer uit te voeren.

Het enige wat je hiervoor moet doen, is ons schriftelijk verzoeken om een afbetalingsplan en ons het bedrag bevestigen dat je maandelijks kan terug betalen.

(...).”

- Bij e-mail d.d. 2 juni 2023 heeft verwerende partij ten aanzien van de Geschillencommissie haar standpunt meegedeeld als volgt:

“In het voorliggende dossier, betaalde het groeipakket uit voor (°.....1999). Onze diensten betaalden de gezinsbijslag uit aan de overgangsbedragen (cfr art 210 en art 212 van het Groeipakketdecreet) in een BTK-dossier (cfr art 225 GPD) aan de moeder (RRN:) op haar rekeningnummer

..... is meerderjarig. Vanaf de leeftijd van 18 jaar tot en met de maand dat de jongere 25 jaar wordt, kan er nog een recht op gezinsbijslagen bestaan als de jongere voldoet aan bepaalde voorwaarden (cfr art 8§2 GPD).

Meerderjarige jongeren dienen tevens te voldoen aan de tewerkstellingsvoorwaarden van het Groeipakket om het recht op gezinsbijslag te behouden. Ingevolge de tewerkstellingsvoorwaarden opgenomen in art 29 + art 41 BVR Rechtgevend kind behoudt een meerderjarige jongere zijn recht op gezinsbijslag als:

- *de tewerkstelling binnen een studentenovereenkomst niet meer dan 475u bedraagt per jaar (NB: voor 2023-2024 bedraagt dit max 600u)*
- *de 'gewone' tewerkstelling niet meer dan 80u per maand bedraagt (= geen studentenovereenkomst)*
- *de jongere een activiteit als zelfstandige uitoefent waarvoor geen bijdragen verschuldigd zijn als een zelfstandige in hoofdberoep.*

Concreet in het voorliggende dossier, had (°.....1999) een onvoorwaardelijk recht tem 31/08/2017.

Hij volgde niet hoger onderwijs tot en met augustus 2019.

Aansluitend was hij schoolverlater vanaf september 2019 tot en met augustus 2020.

Gedurende de periode september 2020 – augustus 2021 had hij geen recht (onze diensten ontvingen geen schoolinschrijving voor het schooljaar 2020/2021).

Ingevolge de hervatting van studies niet hoger onderwijs, had opnieuw recht (als student) van september 2021 tot en met augustus 2022.

Aangezien hij nadien niet meer schoolgaand was en zijn krediet als schoolverlater reeds was opgebruikt, werd het dossier afgesloten op 31/8/2022.

Vanaf december 2019 presteerde als schoolverlater (cfr art 8§2 GPD +40 BVR rechtgevend kind) meer dan 80u/maand.

Hieronder vind je een overzicht van de betreffende DMFA-gegevens:

Na ontvangst van de betreffende DMFA werd een debet opgemaakt voor de periode van 12/2019 tot en met 4/2020 (cfr art 41 BVR rechtgevend kind + Toelichtingsnota 14 en bijlage 1 hierbij + art 103 GPD + art 97 GPD).

Zoals hogerop reeds gesteld had geen recht gedurende de periode september 2020 – augustus 2021, omdat onze diensten geen schoolinschrijving ontvingen voor het schooljaar 2020/2021.

Ingevolge hervatting studies niet hoger onderwijs, had hij wel opnieuw recht van september 2021 tem augustus 2022.

Via de automatische procedure werd dan na zijn zomervakantie (volgend op zijn studies secundair onderwijs) vanaf september 2022 op schoolverlater zonder tewerkstelling geplaatst.

Echter, aangezien hij niet meer schoolgaand was en hij bovendien zijn krediet als schoolverlater reeds had opgebruikt (nl gedurende de periode 9/2019 tot en met 8/2020), had geen rechtgevendheid meer vanaf september 2022 (cfr art 8§2 GPD) en werd het dossier afgesloten op 31/8/2022.

Vandaar dat onze diensten genoodzaakt waren om een 2^e debet op te maken (cfr art 103 GPD + art 97 GPD) voor de maanden september 2022 en oktober 2022 (cfr art 8§2 GPD+ art 40 BVR Rechtgevend kind).

Concreet werden in het voorliggende dossier dus 2 debetten opgemaakt:

- *Debet 1 dd 11/8/2020 (cfr debetbrief dd 12/08/20 in bijlage).
⇒ totaalbedrag van 1025,70 euro
Reden:
..... presteerde als schoolverlater meer dan 80h/maand waardoor, na ontvangst van DMFA, een debet van 12/2019 tot en met 4/2020 werd opgemaakt.
Stand van het debet:
dit debet werd gedeeltelijk aangezuiverd via inhoudingen aan 10% (op de betalingen van 9/2021 tot en met 9/2022 = 302,03 euro) en aan 100% op de achterstallige sociale toeslag van 9/2018 tot en met 12/2018 = 329,96 euro).
⇒ **Er rest nog een openstaande schuld van 393,71 euro.***
- *Debet 2 dd 3/11/2022 (cfr debetbrief dd 04/11/22 in bijlage).
⇒ totaalbedrag van **425,72 euro**
Reden:*

Via de automatische procedure werd na zijn zomervakantie secundair onderwijs vanaf 9/2022 op schoolverlater zonder tewerkstelling gezet, maar aangezien zijn krediet van 12 maanden al had opgebruikt (periode 9/2019 tot en met 8/2020), had hij geen rechtgevendende hoedanigheid meer vanaf 09/2022 en werd een debet opgemaakt voor 9/2022 en 10/2022.

→Op heden rest een **totaal openstaand saldo van 819,43 euro**.

Op 31/12/18 was mevr. de bijslagtrekkende voor (cfr art 69 AKBW). Ingevolge art 225 GPD werd vf januari 2019 dan ook verder aan mevr. uitbetaald en dit steeds verder op haar rekeningnummer.

Bijgevolg is mevrouw de "ontvanger" van de gezinsbijslagen voor (cfr TN 19-voetnoot 10) en dient de onverschuldigde toelage aan haar te worden teruggevorderd (cfr TN 19 punt 3.4 + TN 7 punt 2-voetnoot 3).

Toelichtingsnota 19 dd 18/05/21-aangepast dd 26/10/21 - Vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure:

"Onverschuldigde betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd bij de personen die deze toelagen ontvangen hebben. Deze personen worden als ontvanger gedefinieerd. "

Voetnoot 10: Ontvanger(s): de persoon die beslist of meebeslist op welke rekening de toelage(n) in het kader van het gezinsbeleid wordt/worden gestort. Wanneer we te maken hebben met een bijslagtrekkendekern, zal de bijslagtrekkende de ontvanger zijn."

Mevrouw heeft ons nooit verzocht om een (gedeeltelijke) kwijtschelding van het debet. Wij ontvingen van haar ook geen telefoons, mails of brieven met vragen omtrent het debet.

Een onderzoek naar (gedeeltelijke) kwijtschelding van de schuld gebeurt enkel op uitdrukkelijk verzoek van betrokkene (cfr Toelichtingsnota 19).

Bijgevolg werd door onze diensten (cfr ons schrijven dd 12/01/23 + 17/03/23) aangedrongen op de terugbetaling van het openstaand debet.

Het schrijven van betrokkene (toegevoegd aan het voorliggende beroep) is ons insziens een loutere vraag tot informatie aangaande het opgemaakte debet evenals een vraag naar een afbetalingsplan daar betrokkene aangeeft niet in één keer te kunnen terugbetalen. Vandaar hebben onze diensten op 25 mei '23 mevrouw nogmaals schriftelijk geïnformeerd over het openstaand debet en haar verzoek tot afbetalingsplan (cfr brief dd 25/05/23 in bijlage).

Het debetdossier van betrokkene werd tot op heden niet doorgestuurd aan VLABEL.

Bovenstaande toelichting toont aan dat onze diensten het dossier hebben behandeld conform de vigerende regelgeving en administratieve richtlijnen.

Regelgevende basis

-Art 8§2 Groeipakketdecreet

§2. Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;

3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is, overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2°;

4° zonder leeftijdsbeperking voor de toepassing van boek 5, deel 2, als het ten minste 21 jaar oud was op 1 juli 1987 en behoort tot een van de categorieën, vermeld in artikel 63, eerste lid, 2°, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals dat gold vóór de wijziging door de wet van 29 december 1990.

De gezinsbijslag wordt in de gevallen, vermeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van kinderen die vóór 1 januari 2019 recht hadden op kinderbijslag of toeslagen op basis van de kinderbijslagreglementering, en die uitgesloten worden van dat recht door de toepassing van het eerste lid, recht geven op gezinsbijslagen.

-Art 29 BVR Rechtgevend kind

§1. De winstgevende activiteit van het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, leidt tot de schorsing van de gezinsbijslagen, tenzij die activiteit:

1. gedurende maximaal 475 uur, waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, uitgeoefend wordt in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten als vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;
2. in een maand niet meer dan tachtig uren uitgeoefend wordt in het kader van elke tewerkstelling, die geen tewerkstelling is als vermeld in punt 1°;
3. uitgeoefend wordt door een kind als zelfstandige en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep.

Als het kind dat onderwijs volgt of een vorming doorloopt, een sociale uitkering ontvangt op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen, worden de gezinsbijslagen geschorst voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft. Als het een sociale uitkering ontvangt die voortvloeit uit een tewerkstelling tijdens een systeem van alternerend leren of een bezoldigde stageovereenkomst, worden de maandelijkse gezinsbijslagen niet geschorst.

§2. De tewerkstelling die het kind dat een systeem van alternerend leren en werken volgt, uitoefent in het kader van de praktische opleiding op de werkplek, of die het kind uitoefent tijdens een bezoldigde stageovereenkomst, worden niet beschouwd als een winstgevende activiteit. Met betrekking tot de voorwaarden gesteld in het eerste lid van de eerste paragraaf van dit artikel, moeten de voorwaarden uit artikel 1, 2°, derde zin van het Koninklijk Besluit van 14 juli 1995 waarbij sommige categorieën studenten uit het toepassingsgebied van Titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten worden gesloten, vervuld worden in hoofde van de leerling die een systeem van alternerend leren en werken volgt.

-Art 40 BVR Rechtgevend kind

De gezinsbijslagen worden toegekend aan de schoolverlater voor een periode van in totaal twaalf maanden nadat het kind niet meer voldoet aan de voorwaarden, behalve deze inzake schoolverlaters, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, van het decreet van 27 april 2018.

De termijn van twaalf maanden, vermeld in het eerste lid, start:

1. de maand na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar, overeenkomstig artikel 8, §2, eerste lid, 1°, indien het kind niet aansluitend recht kan openen onder toepassing van artikel 8, §2, eerste lid, 3°;
2. de maand na het bereiken van de leeftijd van 21 jaar overeenkomstig artikel 8, §2, eerste lid, 2°, indien het kind niet aansluitend recht kan openen onder toepassing van artikel 8, §2, eerste lid, 3°;
3. de maand na de einddatum, vermeld in artikelen 22 en 28;
4. de maand na het einde van alle activiteiten opgelegd door het studieprogramma of de maand na het einde van de leertijd of de vorming;
5. de maand na de inlevering van een eindverhandeling hoger onderwijs of de maand na de onderbreking van de voorbereiding ervan;
6. de maand na de datum waarop een studie, leertijd of vorming voortijdig beëindigd werd;
7. de maand na het einde van de stageperiode vereist om in een openbaar ambt te worden benoemd of de maand na de onderbreking van die stage.

De maand waarin het kind weer aan de voorwaarden van kind met een specifieke ondersteuningsbehoefte, leerling, student of stagiair voldoet, wordt het recht, vermeld in het eerste lid, geschorst en worden de gezinsbijslagen conform artikel 8, §2, van het voormelde decreet toegekend. De periode die al krachtens dit artikel is toegekend, wordt in mindering gebracht van de termijn van twaalf maanden, vermeld in het eerste lid. De schorsing loopt zolang er een recht op gezinsbijslagen toegekend kan worden conform artikel 8, §2, met uitzondering van het recht in hoofde van de schoolverlater, van het voormelde decreet.

-Art 41 BVR Rechtgevend kind

Een winstgevende activiteit van het kind leidt tot de schorsing van de gezinsbijslagen die worden toegekend gedurende de periode vermeld in artikel 40, tenzij die activiteit:

1° gedurende maximaal 475 uur uitgeoefend wordt, waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten als vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;

2° in een maand gedurende niet meer dan tachtig uur uitgeoefend wordt in het kader van elke tewerkstelling, die geen tewerkstelling is als vermeld in punt 1°;

3° door een kind als zelfstandige uitgeoefend wordt en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep.

Als het kind een sociale uitkering ontvangt op basis van een Belgische of buitenlandse regeling over ziekte, invaliditeit, arbeidsongevallen, beroepsziekten, werkloosheid of loopbaanonderbreking als vermeld in hoofdstuk IV, afdeling 5, van de herstellwet van 22 januari 1985 houdende sociale bepalingen of een inkomensvervangende tegemoetkoming, worden de gezinsbijslagen geschorst voor de maand waarop de uitkering betrekking heeft.

-Art.225 Groeipakketdecreet

§1. De bijslagtrekkende voor het rechtgevend kind op 31 december 2018 blijft de bijslagtrekkende voor dat kind, tenzij een wijziging in het ouderlijk gezag of in de opvoedingssituatie van het kind zich voordoet. In dat geval worden de bepalingen voor de aanwijzing van de begunstigen en de regels van de uitbetaling overeenkomstig boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk

1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toegepast. De bepalingen van boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 3, zijn van toepassing zowel op de bijslagtrekkende als de begunstigde.

De wijziging in het ouderlijk gezag wordt vastgesteld door de bevoegde rechtbank.

De bijslagtrekkende die de forfaitaire pleegzorgbijslag, vermeld in artikel 219, ontving op 31 december 2018, blijft die pleegzorgbijslag ontvangen zolang zich geen wijziging in de plaatsing in het pleeggezin voordoet ten aanzien van het rechtgevend kind en zolang de toekenning ervan niet wordt herroepen onder de voorwaarden die de Vlaamse Regering daarvoor heeft bepaald.

De bijslagtrekkende kan van bankrekening veranderen mits naleving van de regels opgelegd door artikel 64.

§2. Een bijslagtrekkende die een gezin vormt met een persoon die in aanmerking komt voor de toeslag voor langdurig zieken en arbeidsongeschikten en minder- validen, vermeld in artikel 50ter juncto artikel 56, §2, artikel 56quinquies, §1, en artikel 57, eerste lid, van de Algemene kinderbijslagwet, kan de uitbetalingsactor schriftelijk verzoeken onmiddellijk de bepalingen over de aanwijzing van begunstigten en over de uitvoeringsregels van uitbetaling, vermeld in boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en boek 2, deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toe te passen.

De Vlaamse Regering kan het eerste lid van deze paragraaf uitbreiden tot andere personen dan de bijslagtrekkende.

§3. Vanaf 1 januari 2020 kan een bijslagtrekkende of een mogelijke begunstigde die dat wil, in afwijking van paragraaf 1 en met een schriftelijk verzoek, de uitbetalingsactor vragen om de bepalingen over de aanwijzing van begunstigten en over de regels over de uitbetaling, vermeld in boek 2, deel 4, titel 1, hoofdstuk 1, en deel 4, titel 2, hoofdstuk 1, toe te passen.

In afwijking van het eerste lid kan een bijslagtrekkende niet vragen om de bepalingen inzake begunstigten toe te passen wanneer onder toepassing van artikel 210, §5, nog een proportionele verdeling loopt. Deze kan wel van bankrekening wijzigingen onder toepassing van paragraaf 1, vierde lid, en van uitbetalingsactor wijzigen overeenkomstig artikel 227, §2, van dit decreet.

-Artikel 103 van het Groeipakketdecreet (verwijst in zijn §1 naar art 1410 §4 gerechtelijk wetboek)

§1. Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid.

-Art.97 Groeipakketdecreet

Met behoud van de toepassing van specifieke decretale of reglementaire bepalingen verjaart de terugvordering van de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid na drie jaar vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Die termijn wordt op vijf jaar gebracht als de ten onrechte uitbetaalde toelage het gevolg is van bedrog of bedrieglijke handelingen van de begunstigde. De termijn van vijf jaar begint te lopen vanaf de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop de toelage is uitbetaald.

Als de toelagen in het kader van het gezinsbeleid ten onrechte zijn betaald vanwege de toekenning of de vermeerdering van een voordeel dat, geheel of gedeeltelijk, niet samen met de toelagen in het kader van het gezinsbeleid genoten kan worden, gaat de verjaringstermijn die van toepassing is, ook in de eerste dag van de maand die volgt op de datum waarop dat voordeel of die vermeerdering is betaald.

- Art 1410 §4 gerechtelijk wetboek :

§ 4. (In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, kunnen de prestaties die ten onrechte uitgekeerd zijn uit de middelen van [9 de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, het Federaal agentschap voor beroepsrisico's, of van openbare of particuliere instellingen belast met de toepassing van de

wetgeving betreffende het sociaal statuut van de zelfstandigen, hetzij uit de middelen die ingeschreven zijn in de begroting van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid of uit die ingeschreven in de begroting van de pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, hetzij uit middelen dienstig voor de toekenning van het bestaansminimum of een gelijkaardige uitkering ingeschreven in de begroting van de Programmatorische federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie]9 of uit die ingeschreven in de begroting van de pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, hetzij uit middelen dienstig voor de toekenning van het bestaansminimum of een gelijkaardige uitkering ingeschreven in de begroting van het ministerie van Sociale Zaken en uit die ingeschreven in de begrotingen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, [3 hetzij uit de financiële middelen die aan de gemeenschappen en de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie ter beschikking staan voor de betaling van de gezinsbijslag vanaf 1 januari 2015]3 ambtshalve teruggevorderd worden ten belope van 10 % van iedere latere prestatie die aan de debiteur van het onverschuldigde bedrag of aan zijn rechthebbenden wordt uitgekeerd.

[1 Hetzelfde geldt voor de intresten op die prestaties ingeval de onterechte betaling frauduleus werd uitgekeerd.]1

Voor het bepalen van deze 10 % wordt het bedrag van die prestatie desgevallend verhoogd met de overeenkomstige prestatie die krachtens één of meerdere buitenlandse regelingen wordt genoten.

Wanneer de in het eerste, derde en vierde lid, bedoelde terugvordering, niet meer kan worden uitgevoerd door de instelling of door de uitbetalingsdienst bij gebrek aan nog te betalen prestaties, kan die terugvordering op haar verzoek ambtshalve worden uitgevoerd door een instelling of dienst die één der prestaties bedoeld in § 1, 2°, 3°, 4°, 5° en 8° verschuldigd is, ten belope van 10 % van dat bedrag.

Werd de betaling ten onrechte bedrieglijk verkregen, dan kan de ambtshalve terugvordering [1 van de onverschuldigd betaalde prestaties en intresten op die bedragen]1 slaan op het geheel van de latere prestaties van éénzelfde aard of die door dezelfde instelling of dienst worden uitgekeerd.

Werden de gezinsbijslagen ten onrechte verkregen ingevolge een nalatigheid of een verzuim van de rechthebbende of van de bijslagtrekkende, dan kan de terugvordering slaan op het geheel van de gezinsbijslag die later verschuldigd is aan dezelfde bijslagtrekkende.

Indien de debiteur of zijn rechthebbenden het bewijs leveren dat het inkomen, zoals berekend volgens de principes vastgelegd in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, lager ligt of komt te liggen ingevolge de ambtshalve terugvordering dan het bedrag van het bestaansminimum naargelang de onderscheiden categorieën vastgelegd in dezelfde wet, wordt de terugvordering naargelang het geval geschorst of beperkt.

Ter verificatie van de voorgelegde stukken beschikken de instellingen over de bevoegdheid om een onderzoek naar de bestaansmiddelen te voeren.

Alle federale overheidsdiensten, alle instellingen die belast zijn met de toepassing van een wetgeving betreffende de sociale zekerheid, de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, alsook de gerechtigden, hun lasthebbers, hun erfgenamen of rechtverkrijgenden zijn verplicht aan de instellingen en uitbetalingsdiensten, op eenvoudig verzoek, alle dienstige stukken voor te leggen.

De instelling of dienst die een voordeel uitbetaalt, voorzien in §§ 1 en 2, en met terugwerkende kracht verkregen, kan van de vervallen en nog niet uitbetaalde bedragen het bedrag van de eerdere prestaties die niet samen met bedoelde voordelen mogen worden genoten, afhouden ten voordele van de instelling of dienst die ten onrechte uitbetaald heeft.

Indien een pensioengerechtigde, omwille van de toekenning van een rust- of overlevingspensioen lastens een Belgische sociale zekerheidsregeling, met terugwerkende kracht aan een met toepassing van artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der

arbeiders uitbetaald voordeel verzaakt, treedt de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, van rechtswege en tot beloop van de ontvangen uitkeringen, in de rechten van de pensioengerechtigde op de hem verschuldigde pensioenbedragen.

Indien een gerechtigde op uitkeringen bedoeld in artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, omwille van de toekenning van die uitkeringen, met terugwerkende kracht verzaakt aan een rust- of overlevingspensioen, treedt de [4 de Federale Pensioendienst]4, van rechtswege en tot beloop van het ontvangen pensioen, in de rechten van de uitkeringsgerechtigde op de hem verschuldigde uitkeringsbedragen.) <W 1999-01-25/32, art. 223, 029; Inwerkingtreding : 16-02-1999>

-Toelichtingsnota 14 van 25 september 2019 - Kinderen + 18 jaar - Studenten en schoolverlaters => punt 2.2.1.: ..” Eens het recht van 12 maanden als schoolverlater is uitgeput, stopt het recht volledig en kan er geen nieuwe periode van 12 maanden worden toegekend. De periode van 12 maanden schoolverlater wordt slechts één maal toegekend per rechtgevend kind.”

-Toelichtingsnota 14 - Bijlage 1 van 25 februari 2021-Winstgevende activiteit

-Toelichtingsnota 19-punt 3.4:

“Onverschuldigde betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd bij de personen die deze toelagen ontvangen hebben. Deze personen worden als **ontvanger** gedefinieerd. “

Voetnoot 10: Ontvanger(s): de persoon die beslist of meebeslist op welke rekening de toelage(n) in het kader van het gezinsbeleid wordt/worden gestort. **Wanneer we te maken hebben met een bijslagtrekkende kern, zal de bijslagtrekkende de ontvanger zijn.**

-Toelichtingsnota 7-punt 2+voetnoot 3

Ontvanger(s): De persoon of personen die de gezinstoelagen ontvangen³. **Wanneer we te maken hebben met een bijslagtrekkende kern, zal de bijslagtrekkende de ontvanger zijn.**

Voetnoot 3: **De ontvanger(s) zijn ook de personen van wie de onterecht betaalde gezinstoelagen worden teruggevorderd.**

-Toelichtingsnota 19-punt 5.3

5.3. Afzien van terugvordering op vraag van de ontvanger

De ontvanger aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dergelijk verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de ontvanger met daarbij een formulier waarop de ontvanger de bestaansmiddelen van zijn gezin kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan toevoegen. Het is op basis van dit formulier dat de uitbetalingsactor beslist of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet. De informatie waarover de uitbetalingsactor reeds beschikt, moeten niet opnieuw worden aangeleverd.

Het verzoek kan alleen ingewilligd worden als de ontvanger:

- te goeder trouw is én;

- zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

- Art 9/1 BVR Rechten en Plichten

De begunstigden zijn ertoe gehouden onmiddellijk de bevoegde uitbetalingsactor op de hoogte te brengen van elk element, met uitzondering van de inwerkingtreding van een nieuwe wettelijke of reglementaire bepaling die op hen betrekking zou kunnen hebben, dat de toekenning of de betaling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid zou kunnen wijzigen.

-Mededeling A/32-punt 3.2

3.2. Meldingsplicht begunstigden (art. 18 BVR borging – art. 9/1 BVR R&P)

Het algemene rechtsbeginsel waarbij de begunstigden – als een goed huisvader - alle wijzigingen die een impact kunnen hebben op het toekennen of het betalen van de toelagen aan de uitbetalingsactor moeten meedelen, werd in tegenstelling tot de federale kinderbijslagreglementering aanvankelijk niet uitdrukkelijk opgenomen in de Groeipakketwetgeving.

De mededelingsplicht wordt nu expliciet opgenomen in het BVR rechten en plichten zodat de toepassing van het principe duidelijk wettelijk wordt verankerd. De mededelingsplicht kadert in de terugvordering van onverschuldigde betalingen en de handhaving.

Een onverschuldigde betaling die het gevolg is van het niet-naleven van een mededelingsplicht kan niet worden gekwalificeerd als een debet A in toelichtingsnota 19, punt 3.3. Het niet voldoen aan de mededelingsplicht wordt ook beschouwd als een inbreuk op artikel 137 of 138 van het Groeipakketdecreet van 2018.

In de praktijk werd dit verdergezet bij de inwerkingtreding van het Groeipakket en is de impact hiervan dus beperkt. Deze praktijk krijgt dus nu een uitdrukkelijke wettelijke grondslag.

Deze bepaling treedt in werking op 26/03/2022.

-Art 210 Groeipakketdecreet:

§1. Een rechtgevend kind dat geboren is vóór 1 januari 2019 en voor wie het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering is geopend op 31 december 2018, blijft recht geven op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering als aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, is voldaan.

Het bedrag van de kinderbijslag waarop het kind, vermeld in het eerste lid, recht geeft, wordt vastgesteld in paragraaf 2.

Onder de opening van het recht op kinderbijslag overeenkomstig de kinderbijslagreglementering op 31 december 2018 wordt verstaan het op dat tijdstip voldoen aan de toepassingsvoorwaarden van de kinderbijslagreglementering. Het is niet relevant of de effectieve aanvraag tot toekenning van de kinderbijslag op 31 december 2018 al effectief is ingediend.

§2. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, blijft recht geven op de kinderbijslag, zoals die bestond binnen de groepering rond de bijslagtrekkende op 31 december 2018, overeenkomstig artikel 42 van de Algemene kinderbijslagwet.

In afwijking van het eerste lid, als verschillende rechtgevende kinderen als vermeld in paragraaf 1, behoren tot de groepering rond de bijslagtrekkende, zoals die bestond op 31 december 2018, wordt het bedrag van de kinderbijslag waarop die kinderen recht geven, in aflopende wijze aangepast in functie van de leeftijd van de rechtgevende kinderen binnen die groepering. Het jongste kind krijgt

daardoor de laagste kinderbijslag, het tweede jongste kind de tweede laagste kinderbijslag en het derde jongste en oudere kinderen de hoogste kinderbijslag. Die aanpassing wordt doorgevoerd vanaf 1 januari 2019.

§3. In afwijking van paragraaf twee, tweede lid, als één of meerdere van de kinderen binnen een groepering een rechtgevend kind is zoals bedoeld in artikel 8, §2, 4°, wordt het bedrag waarop dit rechtgevend kind recht heeft op 31 december 2018 voor de duur van het recht behouden.

§4. De kinderbijslag, waarvan het bedrag wordt vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, wordt verbonden aan het rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 1.

Als dat rechtgevende kind niet langer recht geeft op kinderbijslag of als het kind het gezin van zijn bijslagtrekkende of begunstigen verlaat, wordt alleen de kinderbijslag die verbonden is aan dat rechtgevende kind, niet meer toegekend. De overige rechtgevende kinderen blijven, in voorkomend geval, recht geven op de kinderbijslag zoals die voor hen is bepaald overeenkomstig paragraaf 2.

Als voor het rechtgevende kind het recht op kinderbijslag na 31 december 2018 tijdelijk wordt onderbroken en het kind op een later tijdstip opnieuw recht geeft op kinderbijslag omdat het opnieuw voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, geeft het kind opnieuw recht op de kinderbijslag die aan het kind verbonden is, zoals die is bepaald overeenkomstig paragraaf 2.

§5. Als een rechtgevend kind dat kinderbijslag ontvangt overeenkomstig paragraaf 1, op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling en vanaf of na 1 januari 2019 niet meer geplaatst is in de instelling, wijzigt de kinderbijslag, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel op grond van de kinderbijslagreglementering is vastgesteld op 31 december 2018. Die wijziging geldt voor elk van de rechtgevende kinderen van het gezin van het geplaatste kind die kinderbijslag ontvangen overeenkomstig paragraaf 1, zoals dat gezin het laatst bekend is.

Als een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1 en dat behoort tot het gezin van een kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, vanaf of na 1 januari 2019 niet langer recht geeft op kinderbijslag of het gezin van de bijslagtrekkende of begunstigen verlaat, wijzigt ook de kinderbijslag voor die rechtgevende kinderen, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel is vastgesteld op 31 december 2018.

Als in het gezin van het rechtgevende kind dat op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling, vanaf of na 1 januari 2019 een nieuw rechtgevend kind bij komt dat overeenkomstig paragraaf 1 recht geeft op kinderbijslag op 31 december 2018, wijzigt de kinderbijslag voor de andere rechtgevende kinderen van het gezin, zoals die overeenkomstig de proportionele verdeelsleutel was vastgesteld op 31 december 2018.

In de situaties, vermeld in het eerste, tweede en derde lid, geeft elk van de rechtgevende kinderen van het gezin van het geplaatste kind vanaf dat ogenblik recht op de kinderbijslag, zoals die voor die kinderen is vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2, los van de plaatsing in een instelling.

Het rechtgevende kind dat er in het gezin bij komt, vermeld in het derde lid, blijft echter zijn kinderbijslag behouden, zoals die voor dat kind is vastgesteld overeenkomstig paragraaf 2.

In afwijking van het eerste lid, als het rechtgevende kind dat recht geeft op kinderbijslag overeenkomstig paragraaf 1, op 31 december 2018 geplaatst was in een instelling en als aan het kind een derde van de kinderbijslag wordt betaald op een bankrekening op zijn naam, overeenkomstig artikel 70bis, vierde lid, van de Algemene kinderbijslagwet, geeft dat kind, als het vanaf of na 1 januari 2019 niet meer geplaatst is in die instelling, na beëindiging van de plaatsing recht op de gezinsbijslagen, vermeld in boek 2, deel 1, titel 3 tot en met 5.

-Art.212 Groeipakketdecreet

§1. Een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, zal recht geven op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44, §2, van de Algemene kinderbijslagwet, namelijk:

- 1° 31,99 euro voor een rechtgevend kind van minstens zes jaar;*
- 2° 48,88 euro voor een rechtgevend kind van minstens twaalf jaar;*
- 3° 62,15 euro voor een rechtgevend kind van minstens achttien jaar.*

§2. In afwijking van paragraaf 1 geeft een oudste rechtgevend kind, waarvoor een bijslagtrekkende of begunstigden, aan wie kinderbijslag wordt betaald voor een rechtgevend kind dat recht geeft op kinderbijslag van 92,09 euro, de gezinsbijslagen ontvangen, recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in artikel 44, §1, van de Algemene kinderbijslagwet, namelijk:

- 1° 16,04 euro voor een rechtgevend kind van minstens zes jaar;*
- 2° 24,43 euro voor een rechtgevend kind van minstens twaalf jaar;*
- 3° 28,16 euro voor een rechtgevend kind van minstens achttien jaar.*

§3. Als het oudste rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 2, niet langer recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, krijgt het volgende oudste rechtgevende kind van de bijslagtrekkende of begunstigden waarvan sprake in paragraaf 2, dat recht geeft op kinderbijslag als vermeld in artikel 210, §1, de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 2, in plaats van de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1.

Als het oudste rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 2, na een onderbreking opnieuw recht geeft op de kinderbijslag, vermeld in artikel 210, §1, zal dat kind opnieuw recht hebben op de maandelijkse leeftijdsbijslag overeenkomstig paragraaf 2. Het tweede oudste rechtgevende kind, vermeld in het vorige lid, krijgt opnieuw de leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1.

§4. In afwijking van paragraaf 2 geeft het oudste rechtgevende kind, vermeld in paragraaf 2, recht op de maandelijkse leeftijdsbijslag, vermeld in paragraaf 1, als dat kind recht geeft op een sociale toeslag als vermeld in artikel 222, of op de zorgtoeslag, vermeld in artikel 218.

Het kind blijft vervolgens verder recht geven op de maandelijkse leeftijdsbijslag overeenkomstig paragraaf 1.

-Art 104 Groeipakketdecreet:

Tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan na afloop van de termijn waarin hij op basis van dit decreet een beslissing moet nemen, kan alleen beroep worden ingesteld bij de geschillencommissie.

5. Beoordeling in rechte:

5.1. Voorafgaandelijke opmerkingen betreffende de ontvankelijkheid

Verwerende partij is bij beslissing d.d. 12 augustus 2020 ten aanzien van verzoekster overgegaan tot terugvordering van ten onterechte ontvangen Groeipakket voor (°1999) voor de periode van 1 december 2019 tot en met 30 april 2020 ten bedrage van in totaal € 1.025,70, daar hij vanaf december 2019 gedurende meer dan 80 uren per maand was tewerkgesteld.

Voorliggend verzoek d.d. 19 april 2023 is gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 4 november 2022 waarbij het Groeipakket voor voor de maanden september en oktober 2022 ten bedrage van in totaal € 425,72 van verzoekster werd teruggevorderd, maar waarbij eveneens werd verzocht het resterende saldo van de eerstgenoemde beslissing tot terugvordering d.d. 12 augustus 2020, ten bedrage van € 393,71, terug te betalen.

Verzoekster heeft echter nooit eerder een beroep bij de Geschillencommissie ingediend zodat dient te worden vastgesteld dat voorliggend verzoek d.d. 19 april 2023 van verzoekster niet binnen de bij artikel 11, § 3 BVR Herziening en Geschillencommissie² bepaalde beroepstermijn en derhalve laattijdig werd ingediend in zoverre de beslissing tot terugvordering van verwerende partij d.d. 12 augustus 2020 wordt betwist.

Het beroep van verzoekster ingediend bij de Geschillencommissie bij brief d.d. 19 april 2023 is derhalve slechts ontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de beslissing van verwerende partij d.d. 4 november 2022 en derhalve in zoverre de terugvordering van het Groeipakket voor voor de maanden september en oktober 2022 en/of het bestaan, en desgevallend de grootte van het bedrag (€ 393,71), van de nog openstaande schuld ingevolge de beslissing van verwerende partij d.d. 12 augustus 2020, worden betwist.

5.2. Openstaande schuld ingevolge de beslissing van verwerende partij d.d. 12 augustus 2020

Zoals supra reeds vermeld, heeft verwerende partij bij beslissing d.d. 12 augustus 2020 ten aanzien van verzoekster een bedrag van € 1.025,70 van verzoekster teruggevorderd.

Uit het standpunt van verwerende partij gericht aan de Geschillencommissie bij e-mail d.d. 2 juni 2023 en uit de verduidelijkende brief van verwerende partij gericht aan verzoekster d.d. 26 mei 2023 blijkt dat verwerende partij vanaf 1 september 2021 inhoudingen aan 10% op verder verschuldigd Groeipakket heeft verricht zodat op deze wijze in totaal € 302,03 op het totale verschuldigde bedrag van € 1.025,70 kon worden aangezuiverd.

Dit blijkt tevens uit het feit dat verzoekster in haar verzoek d.d. 19 april 2023 vermeldt dat zij tijdens het schooljaar 2021-2022 voor maandelijks € 189,79 aan Groeipakket ontving.

² Besluit van de Vlaamse Regering betreffend de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan (BS 12/10/2018).

Er kon vanaf 1 september 2021 immers voor in principe maandelijks Groeipakket ten bedrage van € 210,88 (voor de maand augustus 2021 verhoogd met de schoolbonus) worden toegekend, zijnde het basisbedrag ten bedrage van € 97,73 (artikel 210, § 2 Groeipakketdecreet), de leeftijdsbijslag ten bedrage van € 63,40 (artikel 212, § 1 Groeipakketdecreet), en de sociale toeslag ten bedrage van € 49,75 (artikel 222, § 1 Groeipakketdecreet). Bij inhoudingen aan 10% op dit verschuldigde Groeipakket (derhalve afgerond maandelijks € 21,09) kon er bijgevolg maandelijks een bedrag van € 189,79 effectief aan verzoekster worden uitbetaald.

Verwerende partij heeft nog met terugwerkende kracht het recht op een sociale toeslag kunnen vaststellen voor de periode van 1 september 2018 tot en met 31 december 2018 ten bedrage van in totaal € 329,96, bedrag dat integraal ter aanzuivering van voormelde schuld werd ingehouden.

De bepalingen van artikel 103, § 1 Groeipakketdecreet waarnaar door verwerende partij in voormelde beslissing werd verwezen, stellen dat:

“§1. Onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden teruggevorderd, behalve in de gevallen waarin een dergelijke terugvordering wordt uitgesloten door dit decreet, door inhoudingen, verricht door de uitbetalingsactor, overeenkomstig het bepaalde in artikel 1410, §4, van het Gerechtelijk Wetboek, op nog te betalen toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Als de toelage niet teruggevorderd kan worden door middel van inhoudingen, als de betrokkene niet reageert op minimaal twee aanmaningen van de uitbetalingsactor en als hij het afbetalingsplan dat in voorkomend geval is overeengekomen, niet langer uitvoert, vordert de Vlaamse Belastingdienst de onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid terug. De uitbetalingsactor bezorgt de gegevens van de personen bij wie de ten onrechte betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid moeten worden ingevorderd, via het agentschap Opgroeien regie, aan de Vlaamse Belastingdienst.

De bepalingen van artikel 1410, § 4 Gerechtelijk Wetboek waarnaar in voormelde bepalingen wordt verwezen, stellen dat:

“In afwijking van de bepalingen van de §§ 1 en 2, kunnen de prestaties die ten onrechte uitgekeerd zijn uit de middelen van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, het Federaal agentschap voor beroepsrisico's, of van openbare of particuliere instellingen belast met de toepassing van de wetgeving betreffende het sociaal statuut van de zelfstandigen, hetzij uit de middelen die ingeschreven zijn in de begroting van de Federale Overheidsdienst Sociale Zekerheid of uit die ingeschreven in de begroting van de pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, hetzij uit middelen dienstig voor de toekenning van het bestaansminimum of een gelijkaardige uitkering ingeschreven in de begroting van de Programmatorische federale Overheidsdienst Maatschappelijke Integratie, Armoedebestrijding en Sociale Economie of uit die ingeschreven in de begroting van de pensioenen met het oog op de toekenning van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, hetzij uit middelen dienstig voor de toekenning van het bestaansminimum of een gelijkaardige uitkering ingeschreven in de begroting van het ministerie van Sociale Zaken en uit die ingeschreven in de begrotingen van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, hetzij uit de financiële middelen die aan de gemeenschappen en de gemeenschappelijke gemeenschapscommissie ter beschikking staan voor de betaling van de gezinsbijslag vanaf 1 januari 2015 ambtshalve teruggevorderd worden ten belope van 10 % van iedere latere prestatie die aan de debiteur van het onverschuldigde bedrag of aan zijn rechthebbenden wordt uitgekeerd. Hetzelfde geldt voor de intresten op die prestaties ingeval de onterechte betaling frauduleus werd uitgekeerd.

Voor het bepalen van deze 10 % wordt het bedrag van die prestatie desgevallend verhoogd met de overeenkomstige prestatie die krachtens één of meerdere buitenlandse regelingen wordt genoten.

Wanneer de in het eerste, derde en vierde lid, bedoelde terugvordering, niet meer kan worden uitgevoerd door de instelling of door de uitbetalingsdienst bij gebrek aan nog te betalen prestaties, kan die terugvordering op haar verzoek ambtshalve worden uitgevoerd door een instelling of dienst die één der prestaties bedoeld in § 1, 2°, 3°, 4°, 5° en 8° verschuldigd is, ten belope van 10 % van dat bedrag.

Werd de betaling ten onrechte bedrieglijk verkregen, dan kan de ambtshalve terugvordering [van de onverschuldigd betaalde prestaties en intresten op die bedragen] slaan op het geheel van de latere prestaties van éénzelfde aard of die door dezelfde instelling of dienst worden uitgekeerd.

Werden de gezinsbijslagen ten onrechte verkregen ingevolge een nalatigheid of een verzuim van de rechthebbende of van de bijslagtrekkende, dan kan de terugvordering slaan op het geheel van de gezinsbijslag die later verschuldigd is aan dezelfde bijslagtrekkende.

Indien de debiteur of zijn rechthebbenden het bewijs leveren dat het inkomen, zoals berekend volgens de principes vastgelegd in de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, lager ligt of komt te liggen ingevolge de ambtshalve terugvordering dan het bedrag van het bestaansminimum naargelang de onderscheiden categorieën vastgelegd in dezelfde wet, wordt de terugvordering naargelang het geval geschorst of beperkt.

Ter verificatie van de voorgelegde stukken beschikken de instellingen over de bevoegdheid om een onderzoek naar de bestaansmiddelen te voeren.

Alle federale overheidsdiensten, alle instellingen die belast zijn met de toepassing van een wetgeving betreffende de sociale zekerheid, de arbeidsongevallen en de beroepsziekten, de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, alsook de gerechtigden, hun lasthebbers, hun erfgenamen of rechtverkrijgenden zijn verplicht aan de instellingen en uitbetalingsdiensten, op eenvoudig verzoek, alle dienstige stukken voor te leggen.

De instelling of dienst die een voordeel uitbetaalt, voorzien in §§ 1 en 2, en met terugwerkende kracht verkregen, kan van de vervallen en nog niet uitbetaalde bedragen het bedrag van de eerdere prestaties die niet samen met bedoelde voordelen mogen worden genoten, afhouden ten voordele van de instelling of dienst die ten onrechte uitbetaald heeft.

Indien een pensioengerechtigde, omwille van de toekenning van een rust- of overlevingspensioen lastens een Belgische sociale zekerheidsregeling, met terugwerkende kracht aan een met toepassing van artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders uitbetaald voordeel verzaakt, treedt de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, van rechtswege en tot beloop van de ontvangen uitkeringen, in de rechten van de pensioengerechtigde op de hem verschuldigde pensioenbedragen.

Indien een gerechtigde op uitkeringen bedoeld in artikel 7 van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, omwille van de toekenning van die uitkeringen, met terugwerkende kracht verzaakt aan een rust- of overlevingspensioen, treedt de Federale Pensioendienst, van rechtswege en tot belope van het ontvangen pensioen, in de rechten van de uitkeringsgerechtigde op de hem verschuldigde uitkeringsbedragen.”

De meest recente administratieve onderrichtingen zijn terug te vinden in Toelichtingsnota 19 van 18 mei 2021 – aangepaste versie 26.10.2021 betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket.

Daarin wordt het volgende bepaald met betrekking tot de terugvordering van onverschuldigde betalingen:

“3.1. Uitgangspunt: alle onverschuldigd betaalde toelagen terugvorderen

Alle onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid worden door de uitbetalingsactoren teruggevorderd, behalve in de gevallen die o.b.v. het Groeipakketdecreet zijn uitgesloten.

(...)

3.3. Onverschuldigde betalingen: categorieën A t.e.m. E

Juridische of materiële fouten die aan de basis van een beslissing over toelagen in het kader van het gezinsbeleid liggen, brengen onverschuldigde betalingen met zich mee.

Onverschuldigde betalingen zijn betalingen waarbij de decretale bepalingen en reglementeringen niet correct zijn toegepast. Elke onverschuldigde betaling wordt ingedeeld in een categorie op basis van zijn oorzaak. Deze indeling is noodzakelijk om te bepalen of een onverschuldigd bedrag al dan niet moet teruggevorderd worden.

(...)

3.5. Inhoudingen aan 10% is de norm

De terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen gebeurt, in eerste instantie, door middel van inhoudingen op de toekomstige toelagen in het kader van gezinsbeleid waarop de ontvanger recht heeft. Zo kan er maar maximaal 10 % van iedere toekomstige toelage aan de ontvanger van de onverschuldigd betaalde toelage van rechtswege worden ingehouden (artikel 1410, §4, lid 1, Gerechtelijk Wetboek). Wanneer in andere deelentiteiten gezinsbijslagen aan de ontvanger worden uitbetaald, dan kan ook daar maar een inhouding ten belope van 10 % worden gevraagd.

Bij bedrog, nalatigheid of verzuim kan 100 % van de later verschuldigde toelagen worden ingehouden (artikel 1410, §4, lid 4 en 5, Gerechtelijk Wetboek). Indien de uitbetalingsactor meer wenst in te houden dan 10 % van iedere toekomstige toelage aan de ontvanger, dan moet dit steeds worden gemotiveerd. Bij deze motivatie houdt de uitbetalingsactor steeds rekening met enerzijds het verlagen van de schuldenlast en anderzijds het doel om de last voor de burger zo laag mogelijk te houden. Zo mogen vervallen maar nog niet uitbetaalde toelagen in het kader van het gezinsbeleid volledig worden aangewend om de ten onrechte uitgekeerde toelagen terug te vorderen (artikel 1410, §4, lid 9, Gerechtelijk Wetboek). Ook op vraag van de ontvanger mag er meer dan 10 % worden ingehouden. Wanneer de uitbetalingsactor overgaat tot inhoudingen, moet dit steeds duidelijk aan de ontvanger worden gecommuniceerd, vooral wanneer er enerzijds op vervallen maar nog niet uitbetaalde toelagen en anderzijds op toekomstige toelagen wordt ingehouden.

Achterstallen mogen aan 100 % worden ingehouden.

Deze inhoudingen worden geschorst of beperkt wanneer de ontvanger kan aantonen dat zijn inkomen lager ligt of lager komt te liggen dan het bestaansminimum en dat dit het gevolg is van de inhoudingen op de toelagen waarop hij recht heeft. Om dit te controleren mogen de uitbetalingsactoren een onderzoek naar de bestaansmiddelen van de ontvanger voeren.

Deze inhoudingen worden stopgezet wanneer er bij de arbeidsrechtbank een zaak aanhangig wordt gemaakt. Een klacht bij de Geschillencommissie schort de inhoudingen niet op.

De Geschillencommissie stelt vast dat verwerende partij in toepassing van de bepalingen van artikel 103, § 1 Groeipakketdecreet en van artikel 1410, § 4 Gerechtelijk Wetboek terecht inhoudingen heeft verricht aan 10% vanaf de toekenning van het recht op Groeipakket voor vanaf 1 september 2021 en aan 100% op de achterstallige sociale toeslag voor de periode van 1 september 2018 tot en met 31 december 2018.

Gezien uit geen enkel element blijkt dat verzoekster tot op heden enige bijkomende afbetalingen zou hebben verricht, stelt de Geschillencommissie vast dat verzoekster van het oorspronkelijk bij beslissing van verwerende partij d.d. 12 augustus 2020 teruggevorderde bedrag van € 1.025,70 nog een bedrag van € 393,71 (€ 1.025,70 - € 302,03 - € 329,96) aan verwerende partij dient terug te betalen.

5.3. Terugvordering van het Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022

5.3.1. Toepasselijke wettelijke bepalingen en administratieve richtlijnen

Tot de leeftijd van 18 jaar is er een onvoorwaardelijk recht op Groeipakket. Nadien kan het Groeipakket nog verder uitbetaald worden voor jongeren van 18 tot 25 jaar wanneer voldaan is aan de toekenningsvoorwaarden in de hoedanigheid van student of schoolverlater.

Artikel 8, §2 Groeipakketdecreet bepaalt:

“Het kind, vermeld in paragraaf 1, eerste lid, geeft recht op gezinsbijslagen:

1° tot en met de maand waarin het 18 jaar wordt;

2° tot en met de maand waarin het 21 jaar wordt als het een specifieke ondersteuningsbehoefte heeft als vermeld in artikel 16;

3° tot en met de maand waarin het kind 25 jaar wordt als het leerling, student, stagiair of schoolverlater is, overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en met behoud van de toepassing van punt 1° en 2°;

4° zonder leeftijdsbeperking voor de toepassing van boek 5, deel 2, als het ten minste 21 jaar oud was op 1 juli 1987 en behoort tot een van de categorieën, vermeld in artikel 63, eerste lid, 2°, van de samengeordende wetten van 19 december 1939 betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders, zoals dat gold vóór de wijziging door de wet van 29 december 1990.

De gezinsbijslag wordt in de gevallen, vermeld in het eerste lid, 2°, 3° en 4°, toegekend overeenkomstig de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden.

De Vlaamse Regering kan bepaalde categorieën van kinderen die vóór 1 januari 2019 recht hadden op kinderbijslag of toeslagen op basis van de kinderbijslagreglementering, en die uitgesloten worden van dat recht door de toepassing van het eerste lid, recht geven op gezinsbijslagen.”

Op grond van artikel 8, §2, tweede lid Groeipakketdecreet werden de nadere toekenningsvoorwaarden uitgewerkt bij Besluit van 5 oktober 2018 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de diverse hoedanigheden van het rechtgevend kind en betreffende de vrijstellingen

van de toekenningsvoorwaarden voor de gezinsbijslagen, de startbedragen geboorte en adoptie en de universele participatietoeslagen³ - hierna BVR Rechtgevend kind genoemd.

In het BVR Rechtgevend kind is bepaald onder welke voorwaarden een schoolverlater recht heeft op het Groeipakket.

Voor jongeren die niet meer voldoen aan de voorwaarden van het onvoorwaardelijk recht op Groeipakket (tot 18 jaar) of die niet meer beschouwd worden als leerling of student (tot maximum 25 jaar), is er recht op een krediet van 12 maanden Groeipakket.

Artikel 40, eerste lid BVR Rechtgevend kind bepaalt:

“De gezinsbijslagen worden toegekend aan de schoolverlater voor een periode van in totaal twaalf maanden vanaf de maand dat het kind niet meer voldoet aan de voorwaarden, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, en aan de algemene vrijstellingen verleend conform artikel 8, §3, tweede lid, van het Groeipakketdecreet van 2018, met uitzondering van de voorwaarden voor schoolverlaters, vermeld in artikel 8, §2, eerste lid, van het voormelde decreet.”

De bepalingen van artikel 41, 1^e lid BVR Rechtgevend kind, stellen dat:

“Een winstgevende activiteit van het kind leidt tot de schorsing van de gezinsbijslagen die worden toegekend gedurende de periode vermeld in artikel 40, tenzij die activiteit:

- 1. gedurende maximaal 475 uur uitgeoefend wordt, waarvoor een verminderde sociale bijdrage verschuldigd is, in het kader van een arbeidsovereenkomst voor studenten als vermeld in titel VII van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten;*
- 2. in een maand gedurende niet meer dan tachtig uur uitgeoefend wordt in het kader van elke tewerkstelling, die geen tewerkstelling is als vermeld in punt 1°;*
- 3. door een kind als zelfstandige uitgeoefend wordt en daarbij geen bijdragen verschuldigd is als een zelfstandige in hoofdberoep.*

Bij Toelichtingsnota nr. 14 van 25 september 2019 (“Kinderen + 18 jaar - Studenten en schoolverlaters”) van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket worden betreffende de toekenningsperiode van 12 maanden voor schoolverlaters volgende richtlijnen gegeven:

“2.2. Kinderen die hun studies beëindigd hebben of stopgezet in 2019

Deze kinderen vallen als schoolverlater enkel onder de toepassing van artikel 40 van het BVR rechtgevend kind.

*De bepalingen van artikel 46 m.b.t. de schoolverlaters zijn **niet** van toepassing.*

2.2.1. Toekenningsperiode

Recht als schoolverlater gedurende 12 maanden. De 12 maanden beginnen te lopen na de laatste maand waarin er betaald werd als student/leerling/kind met specifieke ondersteuningsbehoefte/onvoorwaardelijk recht.

Voorbeelden

³ BS 18/12/2018.

- *Stopzetten van de rechtgevende studies op 18.01.2019: periode 12 maanden begint te lopen op 01.02.2019.*
- *Einde studies niet-hoger onderwijs op 30.06.2019 (einde zomervakantie 31.08.2019): periode van 12 maanden begint te lopen op 01.09.2019.*
- *Einde studies hoger onderwijs op 30.06.2019 (einde zomervakantie 30.09.2019): periode van 12 maanden begint te lopen op 01.10.2019.*

Indien de studies tijdens die 12 maanden hervat worden, schakelen we terug over naar het recht als student. Indien er daarna opnieuw een stopzetting of een einde studies volgt: recht voor het resterende deel van de periode van 12 maanden.

Eens het recht van 12 maanden als schoolverlater is uitgeput, stopt het recht volledig en kan er geen nieuwe periode van 12 maanden worden toegekend. De periode van 12 maanden schoolverlater wordt slechts één maal toegekend per rechtgevend kind.

Over de maand van de studiehervatting en de maand van de stopzetting studies of einde zomervakantie primeert het recht als student.

Voorbeeld

- *Kind zet zijn studies stop op 18.01.2019: begin periode van 12 maanden vanaf 01.02.2019*
- *Vervolgens hervat hij studies hoger onderwijs op 17.09.2019: terug recht als student vanaf 01.09.2019.*
- *Na het einde van de studies op 30.06.2020 en einde zomervakantie 30.09.2020 kan hij nog gedurende het resterend deel van de periode van 12 maanden schoolverlater, namelijk 5 maanden, recht hebben als schoolverlater en dit tot 28.02.2021.*

(...)”

5.3.2. Toepassing in casu

Er kon voor (°1999) een onvoorwaardelijk recht op gezinsbijslag worden toegekend tot en met 31 augustus 2017. Gezien hij tijdens de schooljaren 2017-2018 en 2018-2019 verder (niet hoger) onderwijs volgde dat aan de voorwaarden voldeed, kon er aansluitend van 1 september 2017 tot en met 31 augustus 2019 verder gezinsbijslag (voor de periode van 1 januari 2019 tot en met 31 augustus 2019 Groeipakket op grond van de bepalingen van artikel 8, § 2 Groeipakketdecreet) worden toegekend.

Daar hij tijdens het schooljaar 2019-2020 geen onderwijs meer volgde, kon er vanaf 1 september 2019 nog enkel Groeipakket in de hoedanigheid van schoolverlater worden toegekend, in toepassing van de bepalingen van artikel 40 BVR Rechtgevend kind gedurende een periode van maximaal 12 maanden, derhalve van 1 september 2019 tot maximaal 31 augustus 2020.

Hoewel het ten onrechte Groeipakket voor de periode van 1 december 2019 tot en met 30 april 2020 door verwerende partij in toepassing van de bepalingen van artikel 41, 1^e lid BVR Rechtgevend kind van verzoekster werd teruggevorderd bij beslissing d.d. 12 augustus 2020 daar tijdens deze periode telkens meer dan 80 uren per maand was tewerkgesteld, blijft de maximale toekenningsperiode van 12 maanden op 31 augustus 2020 opgebruikt. Deze toekenningsperiode van 12 maanden kan immers slechts met behoud van

een resterende periode worden onderbroken indien er tijdens die onderbreking een recht op Groeipakket in een andere hoedanigheid dan schoolverlater kan worden toegekend.

Gezien tijdens het schooljaar 2021-2022 opnieuw (niet hoger) onderwijs volgde dat aan de voorwaarden voldeed, heeft verwerende partij Groeipakket in de hoedanigheid van student toegekend voor de periode van 1 september 2021 tot en met 31 augustus 2022 en voor de maanden september en oktober 2022 het Groeipakket provisioneel toegekend in afwachting van een mogelijke inschrijving in een onderwijsinstelling van het school- of academiejaar 2022-2023.

Gezien hij echter vanaf 1 september 2022 geen onderwijs meer volgt; de maximale toekenningsperiode van 12 maanden in de hoedanigheid van schoolverlater reeds was opgebruikt op 31 augustus 2020 en hij evenmin aan nog aan één van de andere voorwaarden van artikel 8, § 2 Groeipakketdecreet voldeed, dient te worden vastgesteld dat er met ingang van 1 september 2022 geen recht op Groeipakket voor kan worden toegekend en verzoekster derhalve het provisioneel toegekend Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 ten onrechte heeft ontvangen.

Uit geen enkel element blijkt dat verwerende partij voorafgaandelijk aan voormelde provisionele toekenningen op de hoogte werd gebracht dat zijn studies definitief had stopgezet op het einde van het schooljaar 2021-2022, zodat niet blijkt dat er geen dergelijke provisionele toekenning had mogen gebeuren. Bijgevolg blijkt niet dat de provisionele toekenning van het Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 een fout van verwerende partij zou uitmaken zodat het voordeel van de bepalingen van artikel 92, § 1, 2^e lid Groeipakketdecreet⁴ geen toepassing kan vinden.

Voor de maanden september en oktober 2022 kon er, rekening gehouden met de indexering van de bedragen geldig voor de periode van 1 september 2022 tot en met 30 november 2022, voor telkens een basisbedrag ten bedrage van € 98,71 (artikel 210, § 2 Groeipakketdecreet), de leeftijdsbijslag ten bedrage van € 63,40 (artikel 212, § 1 Groeipakketdecreet), en de sociale toeslag ten bedrage van € 50,75 (artikel 222, § 1 Groeipakketdecreet) en derhalve voor elk van deze maanden Groeipakket ten bedrage van in totaal € 212,86 worden toegekend.

Vermits de in toepassing van artikel 103, § 1 Groeipakketdecreet ingehouden bedragen werden aangewend ter aanzuivering van een nog openstaande schuld en derhalve op deze schuld in mindering zijn gebracht (cf. 5.2), dienen bijgevolg niet enkel de effectief aan de begunstigde uitbetaalde bedragen, maar eveneens de toegekende (uitbetaalde + ingehouden bedragen) bedragen te worden teruggevorderd indien blijkt dat het desbetreffende Groeipakket eveneens ten onrechte werd toegekend.

De Geschillencommissie stelt dan ook vast dat verwerende partij bij beslissing d.d. 4 november 2022 terecht is overgegaan tot terugvordering van het toegekend Groeipakket voor voor de maanden september en oktober 2022 ten bedrage van in totaal € 425,72 (2 x € 212,86).

⁴ "Als het gaat om een fout van de uitbetalingsactor, waarvan de begunstigde zich normaal geen rekenschap kan geven, en het bedrag van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid kleiner is dan het bedrag dat aanvankelijk was toegekend, neemt de uitbetalingsactor een nieuwe beslissing die uitwerking heeft op de eerste dag van de maand na de kennisgeving ervan."

5.4. Afzien van terugvordering

In haar verzoek d.d. 19 april 2023 wijst verzoekster erop dat zij haar openstaande schuld ten bedrage van in totaal € 819,43 niet in één keer kan voldoen gelet op haar geringe inkomsten.

De bepalingen van artikel 103, §§ 2 en 5 Groeipakketdecreet stellen dat:

“§2. De uitbetalingsactor kan binnen de voorwaarden, bepaald door de Vlaamse Regering, afzien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag:

1° in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen, op voorwaarde dat de schuldenaar te goeder trouw is;

2° als het terug te vorderen bedrag gering is;

3° als blijkt dat de terugvordering onzeker of te duur is in vergelijking met het bedrag dat teruggevorderd moet worden.

(...)

§5. Onverschuldigde betalingen die niet teruggevorderd kunnen worden, zijn ten laste van de toelagenreserve van de private uitbetalingsactor waarbij de schuld is ontstaan en ten laste van de algemene middelen als de schuld is ontstaan bij het agentschap.”

Artikel 13 van het Besluit van de Vlaamse Regering d.d. 13 juli 2019 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigden in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 07/09/2018) – hierna BVR Rechten en plichten genoemd - bepaalt:

“De schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag is meegedeeld, kan bij de uitbetalingsactor, waarbij de schuld is ontstaan, een verzoek indienen om van die terugvordering af te zien. De uitbetalingsactor die dat verzoek ontvangt, stuurt een ontvangstbewijs naar de begunstigde.

Een verzoek, in de zin van het eerste lid, om af te zien van de terugvordering van het onverschuldigd betaalde bedrag kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar voldoet aan de volgende twee voorwaarden:

- 1. te goeder trouw zijn;*
- 2. zich in een onzekere financiële situatie bevinden.*

In het tweede lid, 1°, wordt verstaan onder te goeder trouw: zich in een behartenswaardige positie bevinden.

De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw, vermeld in het tweede lid, 1°, in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld.

De financiële situatie, vermeld in het tweede lid, 2°, wordt beoordeeld op basis van de bestaansmiddelen van het gezin.

Als de bestaansmiddelen van de schuldenaar en van een eventuele echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt opgeteld zijn, wordt een forfaitaire vermindering toegekend voor de echtgenoot, persoon met wie de schuldenaar wettelijk samenwoont of persoon met wie de schuldenaar een feitelijk gezin vormt en voor elk kind van het gezin dat kinderbijslag ontvangt. Het bedrag wordt vergeleken met

de minimumgrens van 1128 euro en een maximumgrens die gelijk is aan de minimumgrens van 1128 euro vermenigvuldigd met 1,5. Bevindt de schuldenaar zich onder de minimumgrens dan wordt afgezien van terugvordering. Bevindt de schuldenaar zich boven de maximumgrens dan is afzien van de terugvordering niet mogelijk. Tussen die twee grenzen kan gradueel afgezien worden van de terugvordering van de onverschuldigde betaling. De minister stelt de tussenliggende grenzen vast alsook de graduele terugvordering die op deze basis mogelijk is.

Als bestaansmiddelen, zoals vermeld in het vijfde lid, worden beschouwd alle gelden van welke aard ook waarover het gezin van de schuldenaar beschikt, behalve de toelagen in het kader van het gezinsbeleid en andere gezinsuitkeringen die de schuldenaar zelf en de personen aangeduid in het voorgaande lid ontvangen.

De forfaitaire vermindering uit het zesde lid bedraagt 224 euro en wordt geïndexeerd conform artikel 4, §1, van het Groeipakketdecreet van 2018.

De minister bepaalt op welke wijze de bestaansmiddelen gecontroleerd worden om een onzekere financiële situatie als vermeld in het tweede lid, 2°, vast te stellen.

In het vijfde lid wordt feitelijk gezin gebruikt zoals beschreven in artikel 1, 2°, van het Besluit van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag.”

In het Ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen – hierna MB Rechten en Plichten genoemd – worden de nadere regels over het afzien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen bepaald in de artikelen 4 en 5.

Artikel 4 bepaalt:

“Het agentschap berekent, conform de bepalingen in het tweede en derde lid, de tussenliggende grenzen, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het besluit van 13 juli 2018 die het mogelijk maken om ten belope van 10, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 80 en 90 procent af te zien van de terugvordering van de onverschuldigde betaling.

Eerst wordt het verschil tussen de maximum- en de minimumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het besluit van 13 juli 2018, bepaald. Daarna wordt dat verschil gedeeld door negen. ·

Het resultaat van de berekening, vermeld in het tweede lid, wordt bij de minimumgrens opgeteld om tot de grens te komen waarop voor 10% van de terugvordering kan afgezien worden. Vervolgens wordt die grens verhoogd met het resultaat, berekend conform het tweede lid, om tot de grens te komen waarop voor 20% van de terugvordering kan afgezien worden. Het agentschap zet deze werkwijze verder tot alle grenzen vermeld in het eerste lid zijn berekend.”

Artikel 5 bepaalt:

“Als de uitbetalingsactor bij ontvangst van een verzoek om van de terugvordering af te zien, een ontvangstbewijs naar de begunstigde stuurt conform artikel 13, eerste lid, van het besluit van 13 juli 2018, voegt hij daarbij een formulier waarop de schuldenaar zijn gezinsinkomen kan aangeven en waarbij hij de nodige bewijsstukken kan voegen.

Op basis van de gegevens op het formulier, vermeld in het eerste lid, beslist de uitbetalingsactor conform artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, of hij volledig of gedeeltelijk van de schuld afziet.

Als de bestaansmiddelen die de schuldenaar in het formulier opgeeft, minder bedragen dan de maximumgrens; vermeld in artikel 13, vijfde lid, van het voormelde besluit, worden de bestaansmiddelen van de schuldenaar gecontroleerd door een gezinsinspecteur tijdens een huisbezoek. Die kan dan het duurzame karakter van de onzekere financiële situatie, vermeld in artikel 13, tweede lid, 2°, van het voormelde besluit, vaststellen.

Als de bestaansmiddelen daarentegen de maximumgrens, vermeld in artikel 13, vijfde lid van het voormelde besluit overschrijden, is er geen huisbezoek nodig om de bestaansmiddelen te controleren.

Het agentschap kan praktische en technische richtlijnen uitwerken voor de huisbezoeken waarbij de bestaansmiddelen gecontroleerd worden.”

De meest recente administratieve onderrichtingen zijn terug te vinden in Toelichtingsnota 19 van 18 mei 2021 – aangepaste versie 26.10.2021 betreffende de vaststelling van de regels voor de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid en de Vlabel-procedure van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket (cf. supra 5.2).

Recent, namelijk bij ministerieel besluit d.d. 4 november 2022 tot wijziging van het ministerieel besluit van 13 maart 2019 tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2018 tot vaststelling van de nadere regels over de rechten en plichten van begunstigen in hun contacten met uitbetalingsactoren en tot vaststelling van de regels over de ambtshalve en gedwongen herziening van een beslissing tot toekenning van toelagen in het kader van het gezinsbeleid, wat betreft meldingen in en motivering van een beslissing over toelagen en de voorwaarden om af te zien van terugvordering van onverschuldigde toelagen, wat betreft de vaststelling van de goede trouw werd een nieuwe invulling gegeven aan het begrip ‘goede trouw’. Daartoe werd een artikel 3/1 toegevoegd in het MB waarin het volgende bepaald is:

“§1. De goede trouw, vermeld in artikel 13, tweede lid, 1°, van het besluit van 13 juli 2018, wordt vastgesteld door de uitbetalingsactor.

Als het onverschuldigd betaalde bedrag hoger dan 1.000 euro is, legt de uitbetalingsactor de vraag tot vaststelling van de goede trouw voor aan het agentschap voor bindend advies. Het agentschap richt daarvoor een commissie op.

De procedure voor de vaststelling van de goede trouw wordt bepaald door het agentschap.

§2. De vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 1, wordt gedaan op basis van een van de volgende categorieën van behartenswaardigheid:

1° handelingen van natuurlijke personen of rechtspersonen, zonder betrokkenheid van de leden van het feitelijk gezin, waardoor de begunstigde niet als veroorzaker van de terugvorderingen kan worden aangezien;

2° de personen die deel uitmaken van het feitelijk gezin, het rechthebbend of rechtgevend kind, bevinden zich in een behartenswaardige gezondheidstoestand;

3° externe factoren waardoor de terugvordering van de onverschuldigd betaalde toelagen disproportionele leedverzwaring toebrengt aan de begunstigde.

In het eerste lid wordt verstaan onder feitelijk gezin: het feitelijk gezin, vermeld in artikel 2 en 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 september 2018 tot vaststelling van de nadere regels voor het toekennen van een sociale toeslag en artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Regering van 17 mei 2019 betreffende de selectieve participatietoelagen leerling.

§3. Het agentschap stelt jaarlijks het inhoudelijke verslag op over de vaststelling van de goede trouw, vermeld in paragraaf 2, dat minstens rapporteert over het aantal gevallen en het overeenstemmende budget en brengt dat ter kennis van zijn raad van bestuur en van de bevoegde minister.”

Verder kan daarbij verwezen worden naar volgende administratieve onderrichtingen in Mededeling A/40 van 8 december 2022 betreffende behartenswaardigheid van het Agentschap Uitbetaling Groeipakket:

“1. Context

Het Groeipakketdecreet van 2018 voorziet in artikel 103 §2 dat de uitbetalingsactor kan afzien van de terugvordering van onverschuldigd betaalde toelagen in het kader van gezinsbeleid.

Het BVR Rechten en Plichten van 13 juli 2018 bepaalt in artikel 13 dat de schuldenaar aan wie een beslissing tot terugvordering van het onverschuldigd bedrag is meegedeeld een verzoek kan indienen bij de bevoegde uitbetalingsactor. Dit verzoek kan alleen ingewilligd worden als de schuldenaar te goeder trouw is en zich in een onzekere financiële situatie bevindt.

De Vlaamse regering keurde op 11 februari 2022 de wijziging van artikel 13 BVR Rechten en Plichten goed die betrekking heeft op de mogelijkheid om af te zien van de terugvordering van onverschuldigde toelagen in het kader van het gezinsbeleid. Met deze wijziging wordt het begrip “goeder trouw” voortaan gedefinieerd als volgt: zich in een behartenswaardige positie bevinden. De wijziging van de definitie van het begrip heeft tot doelstelling om afstand van terugvordering te kunnen verlenen in schrijnende situaties die voorheen niet voorzien waren in de definitie goede trouw “wist of kon redelijkerwijze weten” en zo tot maatschappelijk ongewenste situaties leidde. De minister bepaalt de wijze waarop de goede trouw in bijzondere, gemotiveerde gevallen of in bepaalde categorieën van gevallen wordt vastgesteld. Dit resulteerde in het MB van 4 november 2022 (cfr. infra 5. Regelgeving).

2. Voorwaarden en criteria

2.1. Algemeen

(...)

In alle andere situaties ligt het initiatief bij de begunstigde(n). Als een begunstigde wenst dat de uitbetalingsactor afziet van een terugvordering, dan moet(en) de begunstigde(n) hiervoor een verzoek richten aan de uitbetalingsactor. Uiteraard geldt ook hier de informatieverplichting van de uitbetalingsactor t.o.v. de begunstigde(n) en moet(en) de begunstigde(n) geïnformeerd worden over de mogelijkheid van een verzoek tot afstand van de terugvordering.

Het verzoek tot afstand van terugvordering dient te gebeuren door de ontvanger(s) van de toelagen.

(...)

2.2. Voorwaarden

Het verzoek tot afstand van terugvordering vanwege de begunstigde(n) kan enkel positief worden beantwoord indien het verzoek voldoet aan twee cumulatieve voorwaarden. In dat geval kan de schuldvordering geheel of gedeeltelijk worden kwijtgescholden.

Deze twee cumulatieve voorwaarden zijn:

1. **de goede trouw:** de begunstigde(n) moet(en) zich in een behartenswaardige positie bevinden. (De oorspronkelijke definitie van 'de goede trouw' is het niet weten of redelijkerwijze niet kunnen weten dat men ten onrechte toelagen heeft ontvangen, wat uitgehold wordt door de mededelingsplicht.)
2. **de financiële voorwaarde:** het gezin beschikt over geringe bestaansmiddelen binnen de grenzen bepaald in artikel 13 BVR Rechten en Plichten.

De financiële situatie van begunstigde(n) kan door een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht onderzocht worden:

- Bestaansmiddelen bedragen maximum 1.795,57 euro: een afzien van terugvordering is mogelijk.
- Bestaansmiddelen zijn lager of gelijk aan 1.197,04 euro: er kan voor 100% worden afgezien van terugvordering.

Let op: de financiële voorwaarde, via een solvabiliteitscontrole aangevraagd bij het team sociale begeleiding en toezicht, wordt slechts onderzocht indien voldaan is aan de eerste voorwaarde van de behartenswaardigheid. Ingeval de uitbetalingsactor evenwel reeds beschikt over bewijsstukken en informatie waaruit vrijwel onmiddellijk kan geconcludeerd worden dat de aanvrager(s) niet voldoe(t)(n) aan de financiële voorwaarde, kan de uitbetalingsactor reeds een beslissing nemen m.b.t. behartenswaardigheid op basis van het financiële criterium en dient de eerste voorwaarde van de goede trouw niet meer onderzocht worden. De uitbetalingsactor brengt het dossier in elk geval wel nog voor op het behartenswaardigheidsplatform wanneer de schuld meer dan 1.000 euro bedraagt. Bedraagt de aanvraag een schuld 1.000 euro of minder, dan kan de uitbetalingsactor onmiddellijk een beslissing nemen op beide punten.

Elke beoordeling blijft een individuele beoordeling op basis van de aangeleverde bewijsstukken en informatie. De informatie wordt in de mate van het mogelijke gecheckt door de gezinsinspecteur.

De uitbetalingsactor stelt – in het kader van goed dossierbeheer – de behartenswaardigheid vast. De uitbetalingsactor oordeelt hierover op basis van alle aangebrachte en aanwezige elementen in het dossier.

Wat betreft de beoordeling van de voorwaarde van de goede trouw ingeval er twee ontvangers zijn, moeten zij beiden voldoen aan de voorwaarde van de goede trouw op basis van hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen en/of ze doen beiden een aanvraag, dan dienen ze allebei te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen en slechts één van hen doet een aanvraag, dan dient de ontvanger/aanvrager te voldoen aan de voorwaarde van de behartenswaardigheid.

Wat betreft de beoordeling van de financiële voorwaarde ingeval er twee ontvangers zijn, dan moeten ze beiden voldoen aan deze voorwaarde o.b.v. hun gezinssituatie.

- Indien de twee ontvangers samenwonen wordt er rekening gehouden met hun gezamenlijke bestaansmiddelen.
- Indien de twee ontvangers niet samenwonen wordt er rekening gehouden met de bestaansmiddelen van hun feitelijk gezin en die van de eventuele echtgenoot of wettelijke samenwonende (ongeacht of zij samenwonen – cfr. artikel 13 BVR Rechten en plichten begunstigten).

- *De beoordeling gebeurt elk voor hun aandeel (1/2 van de schuldvordering). Zoals hierboven reeds gesteld, dient wel voorbehoud gemaakt te worden t.o.v. de andere ontvanger dat de gehele som kan ingevorderd worden lastens deze.”*

(...)

3. Behartenswaardigheidsplatform

Er wordt een Behartenswaardigheidsplatform opgericht waar alle uitbetalingsactoren samen met een jurist van het team Sectorbeheer van het VUTG een richtinggevend advies zal uitbrengen. De afstanden van schuldvorderingen die meer dan 1.000 euro bedragen worden onderworpen aan een vierogenprincipe (naar analogie van de aanpak van het fraudeplatform).

Het Behartenswaardigheidsplatform ziet toe op de eenvormige besluitvorming in de dossiers die aan haar worden voorgelegd. De adviezen en de eindkwalificatie zullen steeds strikt en restrictief geïnterpreteerd worden.

Het platform vergadert tweewekelijks. Zo kan binnen een korte tijdsspanne – na het eventuele onderzoek van de financiële voorwaarde – een antwoord gegeven worden aan de begunstigde(n).”

Verzoekster kan bij verwerende partij een verzoek indienen om af te zien van de terugvordering als zij meent aan de bovenvermelde voorwaarden te voldoen.

Voor zover verzoekster geen aanvraag om af te zien van terugvordering in toepassing van voormelde bepalingen wenst in te dienen, of een dergelijke aanvraag niet zou leiden tot de kwijtschelding van de volledige schuld, kan verzoekster steeds contact opnemen met verwerende partij met het oog op het afspreken van een afbetalingsplan.

6. Beslissing:

Gelet op het Decreet van 27 april 2018 tot regeling van de toelagen in het kader van het gezinsbeleid (BS 31 juli 2018), artikelen 104-114;

Gelet op het Besluit van 29 juni 2018 van de Vlaamse Regering betreffende de oprichting van een commissie van beroep tegen de beslissing van de uitbetalingsactor over de toelagen in het kader van het gezinsbeleid of tegen het uitblijven ervan;

Na beraadslaging en om al de voormelde elementen, oordeelt de Geschillencommissie dat de vordering van de verzoekster ontvankelijk doch **ongegron**d is in de mate dat er dient te worden vastgesteld dat het Groeipakket voor de maanden september en oktober 2022 voor ten bedrage van in totaal € 425,72 ten onrechte werd toegekend en dat verzoekster daarnaast bij verwerende partij nog een openstaande schuld heeft ten bedrage van € 393,71 ingevolge de terugvorderingsbeslissing van verwerende partij d.d. 12 augustus 2020. De Geschillencommissie bevestigt dan ook de betwiste beslissing van verwerende partij d.d. 4 november 2022 waarbij werd overgegaan tot terugvordering van het Groeipakket voor voor de maanden september en oktober 2022 en verzoekster werd verzocht om de totale openstaande schuld ten bedrage van € 819,43 aan verwerende partij te voldoen.

Verzoekster kan bij verwerende partij een verzoek indienen om af te zien van de terugvordering als zij meent aan de bovenvermelde voorwaarden te voldoen.

Voor zover verzoekster geen aanvraag om af te zien van terugvordering in toepassing van voormelde bepalingen wenst in te dienen, of een dergelijke aanvraag niet zou leiden tot de kwijtschelding van

de volledige schuld, kan verzoekster steeds contact opnemen met verwerende partij met het oog op het afspreken van een afbetalingsplan.

Aldus uitgesproken te Brussel op **8 september 2023**;

De commissie was samengesteld uit:

De heer Herman Verlinden, voorzitter;

De heer Ignace Lambert (Opgroeien regie) en mevrouw Anja Hellemans (FONS/VUTG), leden.

Opgemaakt in drie originele exemplaren, waaronder één exemplaar voor elke partij.

Er kan beroep tegen deze beslissing worden ingesteld bij de griffie van de Arbeidsrechtbank te

De partijen beschikken hiervoor over een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van deze beslissing (art. 115, § 1, eerste lid van het Decreet van 27 april 2018 en art. 22, derde lid van het Besluit van de Vlaamse Regering van 29 juni 2018).

De voorzitter

De secretaris

H. Verlinden

M. Serlippens